SAYI 105 FİYATI 7000 TL (KDV'Lİ) 28 TEMMUZ 1993 ÇARŞAMBA

DeLi

AZİZ NESİN'İ ÖLDÜRENE 50 BİN LİRA DA BENDEN!

DİNİ GEMİSİ

KAĞITHANELİ "TERÖRİSTLER" AÇLIK GREVİNDE

Bu teröristler bildiğiniz teröristler değil. Hani silahsız kadın ve çocukları çadırlara toplayıp üzerlerine mermi boşaltan teröristlerden bahsetmiyorum. **(Biz yapmadık demiş hazretler. Doğru mu yanlış mı bilemem ama bir söz vardır ki doğruluğu tartışılmaz. Ateşle oynarsan üstüne sıçrar.)** Evet bu teröristler değil söz konusu olan. Zaten yetişmiş insan sıkıntısı çeken ülkemizin yazarını çizerini sanatçısını ozanının diri diri yakan ve alkışlayan eşşeklerden de bahsetmiyorum.
Benim "teröristlerim" işçiler. **(Basın yayın organlarında pek görünmedikleri ve "in" olmadıklarından dolayı işçinin ne olduğunu unutanlar için burada bir işçi tarifi yapmak istiyorum: Emeğini satarak geçinen, kötü evlerde, kötü yaşam koşulları içinde yaşayan, çok çocuklu ve az gelirli insanlar topluluğu.)**
Şimdi birçoğunuz işçilere terörist demenin de hıyarlığın dikalası olduğunu söylüyordur.
Bir kere bunu ben söylemiyorum.
Bu sözler İçişleri Bakanına ait. Sayın İçişleri Bakanımız Kağıthane belediye başkanına açtığı telefonda **(ilk telefon konuşması başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Çünkü konuştuğu aletin telefon değil de manyetolu telefona benzer başka bir şey olduğunu geç anladı sayın Bakan)** "Onların terörist oldukları suratlarından belliydi zaten" demiş. İşte gerçek içişleri bakanı diye düşündüm kendi kendime. "Adamın suratına bakıp suç kategorisini tayin eden gerçek bir kriminoloji dahisi..."

Kağıthanenin huzur dağıtan Refah Partili belediye başkanı da İçişleri Bakanı ile aynı familyadan olup seçilir seçilmez hepsi birer azılı terörist olan bu işçi gurubunu kulaklarından tuttuğu gibi kapının önüne koymuştu zaten. Şimdi gelelim işçi adı verilen bu "teröristelere"... Bu "teröristler" geceleri banka soyuyor, tren istasyonlarına

bomba koyuyor, gündüz de çoluk çocuk Kağıthane belediyesinin önüne gelip "açız, iş istiyoruz" diye bağırıyorlardı. Oysa hepsinin altlarında soygun gelirlerinden elde edilmiş Mersedesler vardı. Hatta BEL-İŞ-ML **(Belediyeden atılan işçiler terör ve kargaşa örgütü aş.)** örgütü tarafından boğaz kenarında kiralanan lüks şömineli ve barbekülü dairelere oturtulmuşlardı.
Peki bu azgınlar ne istiyordu?
Halka huzur ve gülsuyu dağıtmaktan başka hiçbir günahları olmayan Refah Partili belediyeleri zan altına sokmaktı bunların asıl amaçları.
Bu çoluk çocuğu ile açlık grevi yapan teröristler akşam olup el ayak çekilince sohbetler tükenince dostlar eve gidince doğru Tarabya'ya gidiyor bir güzel kafaları çektikten sonra **(La fa sol.. La faaa la sol)** çeşitli banka ve şirket bürolarına molotof kokteylleri atıyorlardı.
Hatta açlık grevinin 15 inci gününde aldıkları alkolden komaya giren üç işçi hastaneye kaldırılmış içtikleri içkiler boşaltılarak mideleri temizlenmişti.
Aş istedikleri ise külliyen yalandı.
Çünkü bu işçiler gece yarılarına doğru işçi tulumlarını çıkartıp Kont Drakula elbiseleri giyiyorlar ve sokaklara çıkarak yatsı namasından dönen müminlerin kanını içiyorlar. Dolayısı ile Kağıthanenin etrafa huzur saçan belediye başkanı sayın Arif Calban'ın onları işten atması pek isabetli olmuştur.
Arif Calban mücadeleci ruhunu işçiler açlık grevinde ölmek üzereyken de göstermiş ve ölürlerse ölsünler banane diyerek **"Komşusu açken tok yatan bizden değildir"** diyen hazreti Muhammetin öğütlerine de ne kadar sıkı sıkıya bağlı olduğunu göstermiştir.
Arife tarif gerekmez.
Devletimiz bu "teröristlerin" başını zamanında ezmişti zaten, şimdi sıra belediyelerde. Refah partili belediyeler işçi adı verilen bu "teröristlerin" başını ezmek için ellerine geçen her fırsatı kullanacaklardır.
Ölüm orucu tutanlar ölüm orucunu bırakıp Ramazanda oruç tutmaya başlarlarsa belki işe alınabilirler.
Bu haftaki yazımı işçi denilen bu "teröristlere" ayırdım. Gerçi açlık grevi geçen gün sona erdi ama kimsenin haberi olmadı.
Çünkü ülkemizde şu sıralar işçi sorunlarına ve bu terör canavarlarına eğilecek medya yoktur.
Kayahan boşanmış, Başbakan ayağına Reebok marka ayakkabı giymiş, güzellik yarışmasında birinci olan güzeller ise Nişantaşındaki Be-bo mağazasından alışveriş yapmışlardır. Açlık grevi yapan bu "teröristlerin" ölüm haberi olsa olsa seri ilanlar bölümünde çıkabilir.
"Üç işçi öldü. Satılık Honda, Motor sıfır, kaporta temiz"

AYAKÜSTÜ İÇİN NELER DEDİLER?

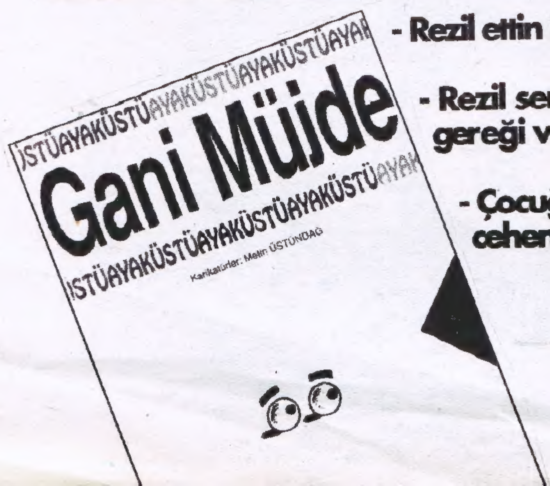

- Rezil ettin beni Mahinur.

FAHRİ MÜJDE

- Rezil sensin. Çocuğun kitabı çıktığı hafta ne gereği vardı bunları tartışmaya?

MAHİNUR MÜJDE

- Çocuğunun kitabı da sen de canınız cehenneme.

FAHRİ MÜJDE

- Boşanıcam senden... Çocukların iyilerinden bir demet alıp gidicem bu evden.

MAHİNUR MÜJDE

- Şişhaneden aşşa Kasımpaşa.

FAHRİ MÜJDE

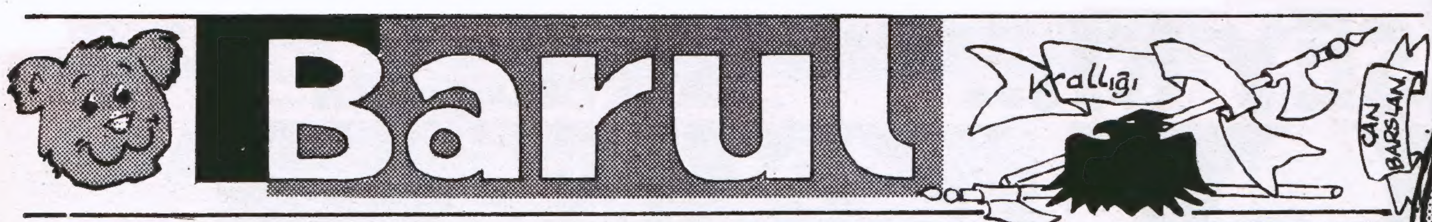

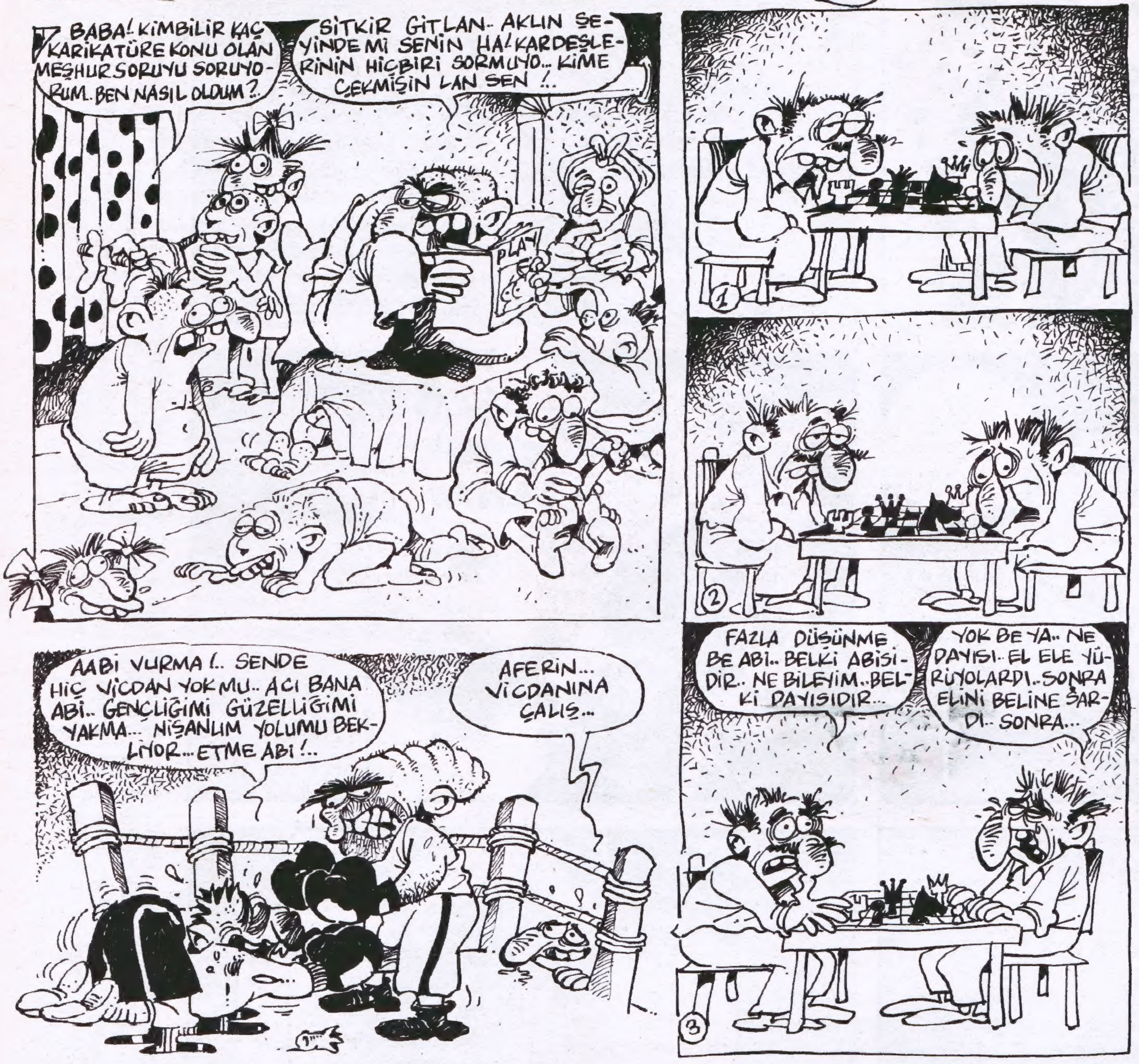

Kapak Esprisini Yanlış Anlayan Gerizekalıların Tepkileri ve Tam Listesi Önümüzdeki Hafta Yine Bu Sütunda...

DELİ İKİNCİ YAŞINDAYMIŞ... SİZ KİMİ DOLANDIRIYORSUNUZ?

Bi yerli filmde esas oğlanın taraftarları bi evi basarlar. İyilik olsun için tabi. O sıra, Napolyon kılığındaki Vahi Öz, evin domes'ine sarkıyo. Kız da ona **"ayol siz deli misiniz?"** diyo. O da kıza **"elbette deliyim, işte vesikalarım da burda,** " diyo ve hakkaten vesikalarını ibraz ediyo. O sırada ikinci mevkiden **"helal, Adanalı Celal!"** çığlıkları kopuyo filan.

İŞTE O DELİ SİZDİNİZ!

Raquel Welch'in oynadığı bi film vardı. Taş devrinde geçiyodu. Zebella (**zebbela** desek Arapça "taraktan bela" demek olucaktı, neyse) evet zebella gibi bi yaratık Rakel'i yemek içün kovalıyo. Ya ne yapıcaktı ki? O sıra bi herif peydahlanıyo. Gerilim felaket. Tamam mı ağbi? Seyirci filan anüsüne kadar titriyo. Tam o sırada Rakel, Tomak adlı puşta sarılıyo (korkuyo da ondan). Ve gene ikinci mevkiden birisi, filmin başından beri olan biteni değil de yalnızca Rakel'in gö...gö... gözünü izlediğinden, **"ye beni Tomuaaak!"** diye bağırıyo. Sinema tepe taklak, herkesin gerilimi bitiyo tabi.

İŞTE O DELİ SİZDİNİZ'

Kuruşları ipe dizerdi bizim kuşak (ipimlen kuşağım" deyimi o zamandan gelir işte). 12 yaşından aşağı fırlamaları sinemaya almıyorlar. Osbeş adet 1 kuruş ("kırk para") biriktirdim. İpe dizdim. Kadıköy Hale sinemasına gittim. İkinci, osbeş kuruş. Gişedeki kadın sordu: Kaç yaşındasın? Ben dedim, on bir buçuk. O dedi: Kırk bir buçuk maşallah.

İkinci bileti istedim. Kadın bileti kesti. O ana kadar sakladığım ipi çözüp kadının önüne otuz beş (evet, osbeş) kuruşu şıngır mıngır yuvarladım. Kadın, tedavülden kalkmak üzere olan kuruşları almak istemedi ama duruma öyle güldü ki, ben sinemaya savuşmuştum bilem. "Fahişeler Gemisi" oynuyodu, hiç unutmam. Başrolde, **Kerima** diye bi hatun. Öfff ki öf. Bir ara her nedense kesildi filmin sesi. Ben ve diğer birkaç piçostros, dublaj yapmaya başladık. O sıralar argo bilgimiz şimdiki gibi değildi. Tayfa, gemiyle nakledilen fahişeleri dövüyo mesela. Kadına "ne hakla?" dedirtiyoruz ve diğer dublajcı "otuz beşe (dur ya, osbeşe) bakla!" dedirtiyo. Ya da, aşk meşk dümeni sezince "çeyreğe muz!" gibi. Mek parmak frikik görünce, "Kerima... Yerim a!" gibi...Neyse, birazdan ses geliyo. Yaşlıca bi adam ayağa kalkıp makiniste bağırıyo: "Kes, kes, biz böle daa kraldık!"

O DELİLER SİZLERDİNİZ...

İkinci yıl mı? Değil. Kim bilir kaç ikinci yıl. En az satan gülmece dergisi mi? N'apalım? "Deli" böyle bir nedenle bitse bile, daha kaç iki yıl, kaç yirmi iki yıl, kaç iki yüz yirmi iki yıl yaşayacak. Sizdeki Deli, bizdeki Deli, hepimizdeki Deli!

Hulki Aktunç

..ÖYLE BİŞEY Kİ...

..ENDER ÖZKAHRAMAN...

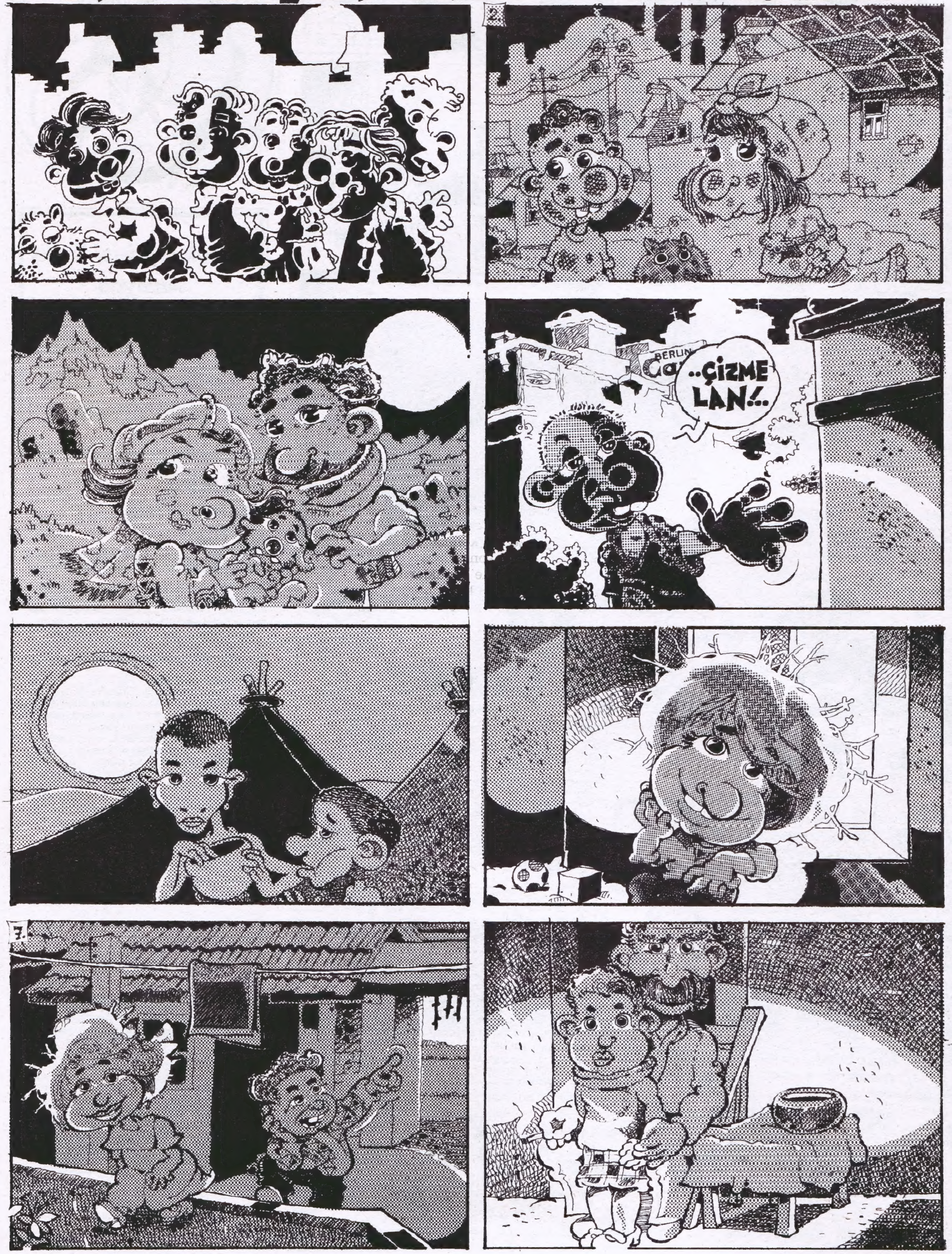

... Çok Sevgili **Karafatma**... Hani senle birlikte bu Temmuz ülkeni dolaştık ya... Hani sen "Zonguldak'daki çocuklar kömür kokuyor?." demiş, eklemiştin sorunu;.. niye?..(**1. kare**) Ben de sana demiştim ki... Ne demiştim?. Altındağ'dakiler teneke kokuyor.. (2 Kare) Hakkâri'dekiler kan kokuyor demiştim..(3 kare) Beyoğlu'ndakiler 404 kokuyor demiştim. (**4 kare**) Guatemala'dakiler kokmuyor, ama 6. karedeki Esirgeme Kurumu kokuyor demiştim. Hacıhüsrev'dekiler çiş kokuyor (**7. kare**) demiş, sonra durmuştum.. Sen, "Ee?. 8.karede ki" peki o ne kokuyor.." diye sormuştun.. o çocuk öldü, Karafatma... N'apacaz.

senin Yeşilpire..

HALK TRAJEDİLERİ

ADA

Ülkesi henüz tam olarak demokratikleşememiş biriydi Nail. Üstelik ne doğru dürüst bir sağlık, ne de bir eğitim sistemi vardı. Tüm bunlar yetmezmiş gibi aydınlara ve sanatçılara gereken önem de hiç mi hiç verilmiyordu memleketetinde. Yaşadığı şehir, biraz büyük olduğu için uzunca bir zaman Nail'i idare edebilmişti belki ama, köyden kente göç, çevre kirliliği, hava pisliği, gürültü çirkefliği, vs. kepazeliği derken sonunda oradan da soğulmuş, soluğu uzak bir yerlerde almaya karar vermişti.
Evet. Uzak bir yerlere gitmeliydi ama nereye? Bu konuyu düşünmek için, önce Ortaköy sahiline gitmeye karar verdi. Yolda okuldan tanıdığı Zeynep Su Lapa'ya rastlayınca, içinde kıpraşan kıvılcımı O'na da aktardı. Zeynep de meğer aynı fikirde olan yarı gürbüz bir kentsoyluydu. Nail'in yaşama getirdiği çözümü çok beğendi ve birlikte Ortaköy'e doğru yürüyüşe geçtiler. Yolda, eski Galata Köprüsü tayfasından Ömer'e, Zülfü'ye ve Livaneli'ye rastladılar. Beraber dolaşarak yaptıklarını sandıkları salakça esprinin dışında, yaşamla en küçük bir güleryüzlü alakaları olmayan Ömer, Zülfü ve Livaneli, Zeynep'i şapır şupur öpüp, Nail'e nereye gittiğini sorarlar.
NAİL — Siz tanışıyor muydunuz?
ÖMER - Yoo.
ZÜLFÜ - Ama kolay,
LİVANELİ - hemen tanışabiliriz.
NAİL - Ulan ne abazan heriflersiniz haa!...
ÖMER - Si...

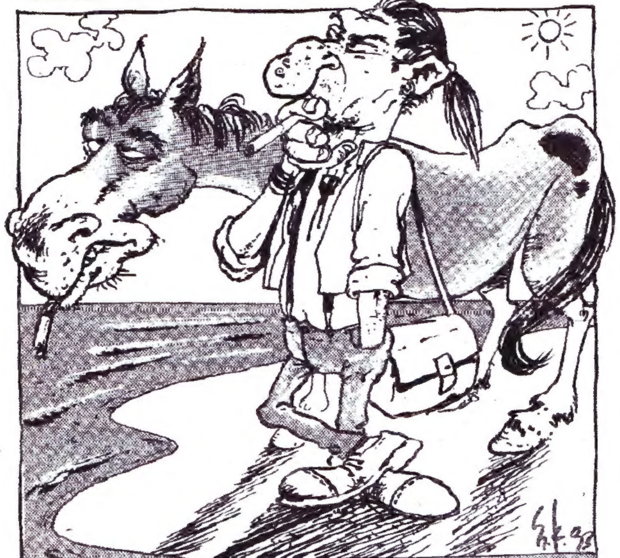

ZÜLFÜ - ...ktir...
LİVANELİ - ...lan!.. Miroslav Mitos'a gittin mi?
NAİL - Herif çok iyi aabi yaaa. Naif yaa, özgün yaa, iri yaaa!...
Bu konu onları Ortaköy'e kadar idare eder ve hatta ikişer çay içecek kadar da artar bile. Çaylardan sonra, uzun bir sessizlik yaşayan beşli, sonunda nereye gideceklerini konuşmaya karar verirler.
ZEYNEP SU - Bence uzakdoğuya gidelim. Orada yaşayan pekçok Japon tanıyorum.
NAİL - Orası buradan kötüdür kızım. Bence batıya gidelim. Avrupa'ya filan.
LİVANELİ - Arnavutluk'a
ZÜLFÜ - ne der...
ÖMER - ...siniz?..
NAİL - Git yaa!..
ÖMER - Manyak...
ZÜLFÜ - ...mısın...
LİVANELİ - ...nesin?!.. Herifler piknik sepeti aşırmak için geceleri gizlice İtalya'ya yüzüyorlarmış. Arnavutluk olmaz.
NAİL - İyi de zaten o senin önerindi.
ZEYNEP SU - Bence en iyisi Fransa arkadaşlar.
NAİL - İngiltere de olabilir.
ÖMER - Almanya?
ZÜLFÜ - Çekos...
LİVANELİ - ... lavakya'ya ne dersiniz?
ZEYNEP SU - Ol...
NAİL - maz.
Gecenin geç saatleri olduğunda, ülke isimleri konusunda minik hilelerede başvurmak zorunda kalırlar.
ZEYNEP SU - Sizce Trikotajya nasıl fikir?
NAİL - Bence Fulya daha iyi.
ÖMER - Ya Arnavutluk? Hı?
LİVANELİ - ... önce söylemiştik.
Derken sabah namazıyla birlikte, zil çalan midelerini susturmak için ekmek fırınına giderler. Sıcak ekmeğin üzerine sürülen tereyağının ne leziz ve ne ucuz birşey olduğunu anımsarlar sonra. Sonra, çay getiren boktan herifin ne de içli türkü söylediğini ve aslında hiç de öyle sevimsiz birisi olmadığını keşfederler. Tuna Nehri'nin ya da Baltık Denizi'nin İstanbul Boğazı'ından çok daha güzel olmadığı üzerine konuşurlar yarım saat. Ve bir saat kadar sonra Liverpool serserilerinin, Tophane kopuklarından çok daha maganda oldukları konusunda uzlaşırlar. Ve sonunda bir yere gitmenin, yaşadıkları yerde kalmaktan daha zor olduğunu anlarlar ve oturup sahildeki banklara şarkılar söylerler. Ortaköy yerlilerinden dayak yiyene dek.
Dayaktan sonra beş ayrı yöne kaçışırlar. Zeynep Su Lapa, koyu renk camları olan bir arabayla toplumdan gerektiğince soyutlanabildiğini anlar ve eğildiğinde memelerinin görüneceği t-shirtler giyebileceği semtlerde kendine mutlu bir yaşam kurar. Ömer, Hayyam adındaki arkadaşıyla bir bar açar ve ülkücü mafyaya haraçlarını hiç aksatmaz. Zülfü, Bodrum'da tanıştığı bir Danimarkalı kızla evlenerek, ekipten yurtdışına en çok yaklaşan adam olur ama, Kız'ın kendisiyle, işsizlik parasıyla daha kolay yaşayabileceği bohem bir yer aradığı için evlendiğini çok geç anlar. Livaneli ise, temiz hava bol gıda gibi parolalarla kendini kandırıp babasının nalbur dükkanının başında durmak için memleketi olan Artvin'e döner.
Nail'e gelince... Yine bir "Bıktım bu memleketten" krizi sırasında gözü döner ve yüzerek İspanya'ya gitmek için Eminönü'nden denize açılır. Ancak ters akıntının, Panama şileplerinin ve biraz da tok karnına yüzmenin getirdiği olumsuz etkilerle ancak Büyükada'ya kadar kadar gidebilir ve Aya Yorgi'ye sığınır. Günün birinde uluslararası sulara ulaşma umudun hiçbir zaman yitirmeyen Nail, şu sıralar tüm zamanını, aynı umudu taşıyan bir at arkadaşıyla birlikte Marmara'nın güneybatı istikametine doğru konsantre olarak geçiriyor.

KEMAL KENAN

resul ertaş

HAFTASONUNEYAPAK

● **"YARIM SAAT İÇİNDE GELİYORUM.BEKLEYİN."**
(**Dino** ya da **Deli Asaf Koçak,** sivas'ta öldü fakat kendisinin haberi yok. **hişşt!.** belli etmeyin)
● çocukluğumuzun o müthiş çizgi filmi **WİKİNGLER** şov tivi'de tekrar. ve fakat yeni seslendirmeli. ve fakat tatsız tuzsuz. biz mi büyüdük yoksa. **wikingler** mi öldü.
● büyük işçi önderimiz (jaguarsız) **Kemal Türkler**'i öldürülüşünün 13. yılında saygıyla ve utanarak anıyoruz. hâlâ katilleri bulunamadı çünkü.
● televizyonunuz **DELİ**'recek.. **Can Barslan**, **Gani Müjde** ve **Met-Üst** yepyeni projelerle ve elden geldiğince **DELİ** kalarak, çeşitli televizyon kanallarını işgal edip, altını üstüne getirecekler çanak antenlerin.. ınınınım.. ısrarla bekleyiniz.
● **Fazıl Hüsnü Dağlarca, DİLDEKİ BİLGİSAYAR,** şiir, **Varlık Yayınları**'ndan.. mutlaka edinek. şiirimizin bu ihtiyar delikanlısına uzun ömürler dileyek. müthiş sevgiler sunak.
● işçi, memur eylemlerine omuz verek. **Aydınlık ve Özgür Gündem** okuyak. kapanmaz ve toplatılmazlarsa pek tabii
● haftada iki gün (en azından) televizyon seyretmeyek. kendimizi ekrana özletek.
● **patara**'da **erzurum'**lu bir zatın işlediği **FİFİ** adlı restuarantın kapısında "**KÜRTLER ve ALMANLAR GİREMEZ**" yazıyormuş. yolunuz patara'ya düşerse restaurant dışına "**dikkat!. IRKÇILAR GİREMEZ, DIŞARIYA**" pankartı asak.
● **Mahmut Şevket Esendal** ve **Haldun Taner** öyküleri okuyak.
DELİ Dergimizin eşşek kadar olması dolayısıyla bizi arayan, tebrik eden, bizi şımartan tüm **DELİ** ve **DELİ Dostları'**na sevgiler sunuyoruz. **iyikim varsınız. iyikim rastlaştık**. sağolun.
● **ÜTOPYA,** dergi, **iletişim adresi**: PK 394, 07002 antalya/TÜRKİYE
l **KİREMİT**, dergi, **iletişim adresi**: İstasyon Caddesi. (114), no:67/3, 32100 İSPARTA
● **"ÖLSEM AYIPTIR, SUSSAM TEHLİKELİ; / ÇOK SEVMELİ ÖYLEYSE, ÇOK SÖYLEMELİ."** (**Metin Altıok**) şiir kipatları: Gezgin, **Yerleşik Yabancı**, Kendinin Avcısı, **Küçük Tragedyalar**, İpek ve Klabtan, **Gerçeğin Öte Yakası**, Süveyda, **Alaturka Şiirler.** ırgalanak da durulak.
● kendinize iyi bakın.. kurda, kuşa yem olmayın.
● sevgilim intiharla ve oğlum Deli ile şu an ayrı kanallardayız. tüm duyarlı, güzel okurlara duyurulur.

KÜÇÜK İSKENDER

mansur sebboy
ANTHİ MEDYA PİCHİ

s e l ç u k e r d e m :

SOUND OF SOUND

LSD

Asit lafını duyunca, yeni rock dinleyenler önce bir irkilmişlerdir sanırım. Çünkü bu kelime günümüzde pek hoş şeyler ifade etmiyor. Synthesizer egemenliğine dayalı, sadece dansetmeye yarayan, sözünü etmeye değmez bir "müzik türü". Ama 60'lı yıllarda asitin çağrıştırdığı şeyler bambaşkaydı. Şimdi bakalım vakti zamanında asit neymiş?

Asit, drog etkisi ile oluşturulan, yüksek volümlü ve improvize elektronik efektlere dayanan bir müzik deneyimidir. Asit Rock'un belirgin

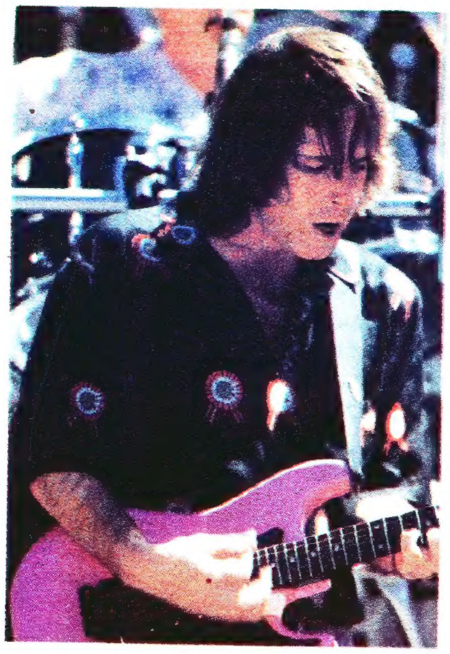

örnekleri, hippiliğin dorukta olduğu 1960'ların ortalarında, SanFransisco'da, çeşitli gruplar tarafından verildi.Bu gruplar arasında **Jefferson Airplane**, **Grateful Dead** ve **Quicksilver Messenger Service** en önemlileriydi. Konserler genellikle geniş bir arazide verilirdi ve bedavaydı. Müzisyenlerin çoğu saklamaya gerek duymadan **LSD** gibi uyarıcı droglar kullanmaktaydı ve bu onların müziğine değişik boyutlar katıyordu. Festivallerin en önemlisi **Asit Test** konserleriydi.

ASİT TEST

1965'te **Ken Kesey** adlı bir yazarın öncülüğünde komünal yaşamı benimseyen bir grup genç La Monda bölgesinde faaliyete geçti. Geniş bir arazi ses tesisatı ve ilginç renklerle donatıldı. Her cumartesi gecesi bu alanda **Grateful Dead**'in verdiği konserler, sınırsız **LSD** kullanımı, değişik ışık şovları ve görsel efektler ile kaynaşıyordu. Bu geceler, **Asit Test** adını alıyordu ve uyuşturucunun etkisi ile müzikte doğaçlama ön plandaydı. Fuzz, feedback ve diğer ses efektlerinin kullanıldığı elektro gitarlarla çok farklı boyutta bir müzik üretiliyordu.

Grateful Dead, asit gruplarının günümüze kadar gelen tek ismidir. Hala konserler veriyorlar, turnelere çıkıyorlar ve albüm yapıyorlar. **Deadhead**

adını taktıkları fanatik izleyicileri onları hala konserlerde yalnız bırakmıyorlar.

Kısaca, asit deyince aklımıza improvize rock, uyuşturucu ve hippiler gelmeli. Başka hiç bir şey değil.

NOT VE ÖZÜR:Geçen yazımızdaki **Jimi Hendrix**'in ölmeden bir gece önce yazdığı şarkı sözleri, dizgi hatası nedeni ile eksik çıkmıştır. Tekrar yayınlar özür dileriz.

Yaşamın hikayesi,
Bir göz kırpışından daha kısadır.
Aşkın hikayesi,
Merhaba ve hoşçakaldır,
Tekrar buluşana dek...

DR.GÖKHAN BUDAK

İyi ki doğduk. Kutlu olsun. Pastadan payımı aldım.

Murat ÖZKUŞ

"Deli" liğiniz hiç tükenmesin. Deli'yi ve tüm "Deli"leri seviyoruz. Doğum gününüz kutlu olsun.

Atölye MD
Nuray SOYDAN

Çok zor koşullarda çıkan dergimizin ikinci yaşını kutluyor, hep böyle birlikte olmak, uzakta bile iç-içe olmak, dileğiyle... Bu arada derginin herşeyi olan. Kem-Ken-Erg'e "Aşkolsun sana çocuk. Aşkolsun"

Şenol GÜNGÖRDÜ

Merhaba sevgili dostlar, Limon,Nankör derken bizi peşinizden buralara kadar sürüklediniz. Bu uzun birliktelik sizi mutlandırıyor mu bilmiyorum ama biz halimizden memnunuz. Haftada 14 000 TL ye mal olsanız bile. Çoğu zaman evimize yavuklum Tahir ve tarafımdan ayrı ayrı DELİ'ler giriyor. Bilesiniz! Mizah dergiciliğindeki başarısını iki yıldır kanıtlamış bir derginin Deli okuyucuları olmaktan mutluluk duyuyoruz. Duyarlı, dirençli, üretken, espri gücü kuvvetli tüm dostlara sevgiler.

Esengül Demir

Sizi çok seviyoruz Lütfen daha çok uzun seneler çıkmaya ve dostumuz olmaya devam edin.

Özlem ve Müjdat

MASUM KAN HNNOCENT BLOOD

John Landis'in doğaüstü yaratıklara yakınlığı "Kurtadam Londra'da" adlı filmiyle başladı. Baş kahramanı bir kurtadam olan filmde, dolunayın davetiyle her seferinde yazgısına boyun eymek zorunda kalan bizim gibi bir insanın trajedisi anlatılıyordu. Gençliği, enerjisi, mizah anlayışıyla seyircinin sempatisini kazanan kahramanımız, geceleri öldürmek zorundaydı. O dönemde Landis, kahramanına pek şans tanımadı ne olursa olsun "cinayet işleyen" birine ölümü yakıştırdı. Ama artık zaman değişti, şehirliler için kurtadamlar, goriller veya vampirlerden daha büyük tehlikeler var, hem zaten kimin kusuru yok ki! ("Masum Kan"ın finalinde sevgilisin olduğu gibi kabul eden gizli polisin dediği gibi "Kusursuz olsaydın bekar kalmazdın!")

"Masum Kan", meçhul geçmişinde öldürmeye mahkum edilmiş güzel vampir Marie'nin gangsterlerle savaşını anlatıyor. Filmin başında "Yalnızsanız duyularınız iin yaşarsınız" diyen Marie, açlık ve seks ihtiyacı doğrultusunda yaşıyor. Suçluların kanıyla besleniyor ama yanından eksik etmediği havlusuyla beslenme sonrası nefret ettiği vahşi, kanlı çehresini temizliyor, tüfeğiyle de kurbanına son darbeyi indirerek işini şansa bırakmıyor. Bildiğiniz üzere ısırıp öldürülmeyen kişilerde bir süre sonra vampir oluyorlar. Marie'nin, bizim şahit olduğumuz ilk avı, bir mafya üyesi. Çeteyi keşfederek bir yemek sepetine düştüğünü sanan güzel vampir, İtalyanlar'ın sarımsak tutukusunu hesaba katmadığı için çetenin "baba"sı köpekbalığı" Sally'nin sığınağında çuvallıyor ve Sally Macelli'nin yaşamına son veremiyor. Sally'de, Frank Sinatra hayranı adamlarını vampirleştirerek kan emicilerden oluşan çetesini genişletiyor. Bu büyük tehdidi ortadan kaldıracak kişi Marie ve başlangıçta mafyanın içine sızan gizli polis.

Landis'in filminin en ilginç yanı, sürekli korku filmlerinin yayınladığı TV ekranlarının eksik olmayışı. Aralarında "Dracula", Hitchcock'un "Trendeki Yabancı" gibi önemli korku klasiklerinden, özellikle seçilmiş sahnelerin yer aldığı bölümlerin filme kattığı etki, eksik çeviri (TV'deki konuşmaların çoğu çevrilmemiş!) yüzünden silinip gidiyor. Oysa Macelli'nin morgda dirildiği sahneye koşut TV filminde vampirlik belirtileri tanımlanıyor, Macelli 'nin adamlarıysa anlamsızca dinliyorlar. Bir diğerinde ise ("Trendeki Yabancı") Landis özellikle Hitchcock'un elinde Violonselle otobüse binerken göründüğü bölümü kullanmış.

Filmin en matrak sahnelerinden biri de anna Parillaud ile Anthony LaPaglia'nın seviştiği sahne. Marie'nin avına saldırdığı anda kırmızıya dönüşen özel efektli gözleri bu zevk sahnesinde keyiften 5-6 renk değiştiriyor. Anthony LaPaglia ise, hesaba katılmayan en önemli kan taşıyıcısı vampirlerin AIDS bulaştırma riskine karşı prezervatife saldırıyor.

SEVEN CANTER

GECİKTİRİ
Spreyin etk
sapık, ertes
size tecavü
edemeyecel

PARANOYA
Alacahöyük
henüz icad
dönemlerde
binlerce şiş
ortaya çıka
kesinlikle T
önce verilir
ülkemizde a
geri bırakıl
TAKLİTL

SİNEDELİ

MASUM KAN HNNOCENT BLOOD

John Landis'in doğaüstü yaratıklara yakınlığı "Kurtadam Londra'da" adlı filmiyle başladı. Baş kahramanı bir kurtadam olan filmde, dolunayın davetiyle her seferinde yazgısına boyun eymek zorunda kalan bizim gibi bir insanın trajedisi anlatılıyordu. Gençliği, enerjisi, mizah anlayışıyla seyircinin sempatisini kazanan kahramanımız, geceleri öldürmek zorundaydı. O dönemde Landis, kahramanına pek şans tanımadı ne olursa olsun "cinayet işleyen" birine ölümü yakıştırdı. Ama artık zaman değişti, şehirliler için kurtadamlar, goriller veya vampirlerden daha büyük tehlikeler var, hem zaten kimin kusuru yok ki! ("Masum Kan"ın finalinde sevgilisin olduğu gibi kabul eden gizli polisin dediği gibi "Kusursuz olsaydın bekar kalmazdın!")

"Masum Kan", meçhul geçmişinde öldürmeye mahkum edilmiş güzel vampir Marie'nin gangsterlerle savaşını anlatıyor. Filmin başında "Yalnızsanız duyularınız iin yaşarsınız" diyen Marie, açlık ve seks ihtiyacı doğrultusunda yaşıyor. Suçluların kanıyla besleniyor ama yanından eksik etmediği havlusuyla beslenme sonrası nefret ettiği vahşi, kanlı çehresini temizliyor, tüfeğiyle de kurbanına son darbeyi indirerek işini şansa bırakmıyor. Bildiğiniz üzere ısırıp öldürülmeyen kişilerde bir süre sonra vampir oluyorlar. Marie'nin, bizim şahit olduğumuz ilk avı, bir mafya üyesi. Çeteyi keşfederek bir yemek sepetine düştüğünü sanan güzel vampir, İtalyanlar'ın sarımsak tutukusunu hesaba katmadığı için çetenin "baba"sı köpekbalığı" Sally'nin sığınağında çuvallıyor ve Sally Macelli'nin yaşamına son veremiyor. Sally'de, Frank Sinatra hayranı adamlarını vampirleştirerek kan emicilerden oluşan çetesini genişletiyor. Bu büyük tehdidi ortadan kaldıracak kişi Marie ve başlangıçta mafyanın içine sızan gizli polis.

Landis'in filminin en ilginç yanı, sürekli korku filmlerinin yayınladığı TV ekranlarının eksik olmayışı. Aralarında "Dracula", Hitchcock'un "Trendeki Yabancı" gibi önemli korku klasiklerinden, özellikle seçilmiş sahnelerin yer aldığı bölümlerin filme kattığı etki, eksik çeviri (TV'deki konuşmaların çoğu çevrilmemiş!) yüzünden silinip gidiyor. Oysa Macelli'nin morgda dirildiği sahneye koşut TV filminde vampirlik belirtileri tanımlanıyor, Macelli 'nin adamlarıysa anlamsızca dinliyorlar. Bir diğerinde ise ("Trendeki Yabancı") Landis özellikle Hitchcock'un elinde Violonselle otobüse binerken göründüğü bölümü kullanmış.

Filmin en matrak sahnelerinden biri de anna Parillaud ile Anthony LaPaglia'nın seviştiği sahne. Marie'nin avına saldırdığı anda kırmızıya dönüşen özel efektli gözleri bu zevk sahnesinde keyiften 5-6 renk değiştiriyor. Anthony LaPaglia ise, hesaba katılmayan en önemli kan taşıyıcısı vampirlerin AIDS bulaştırma riskine karşı prezervatife saldırıyor.

SEVEN CANTER

KEMKEN SALAKLAR!.. HAKAN

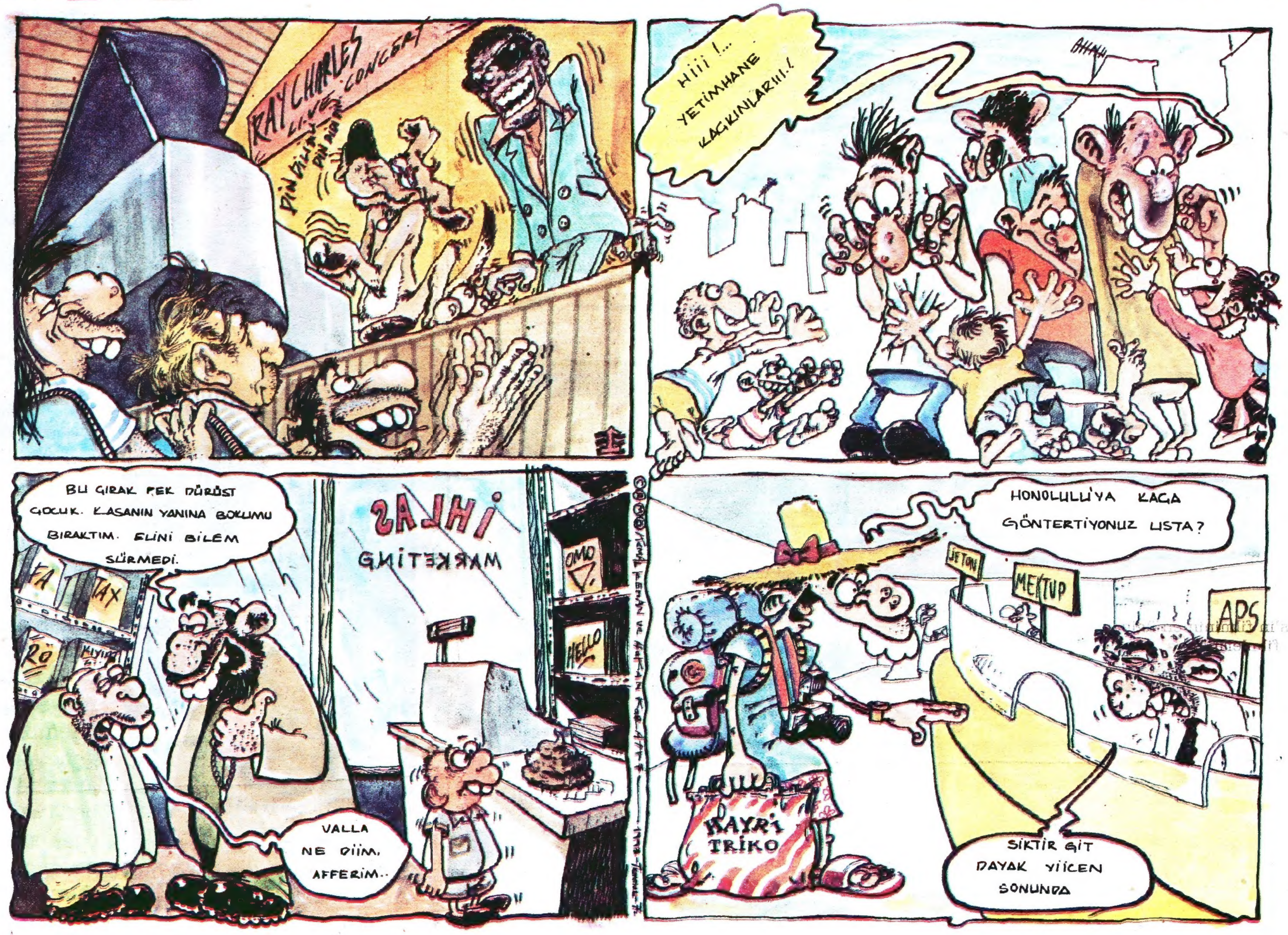

HİSS! ELİH ARİK ALAR

GECİKTİRİCİ SPREY : Spreyin etkisiyle bayılan sapık, ertesi geceden önce size tecavüz edemeyecektir.

PARANOYA : Alacahöyük'te, açacağın henüz icad edilmediği dönemlerden kalma binlerce şişe gazoz kalıntısı ortaya çıkarılsa haberlerde kesinlikle Tansu Çiller'den önce verilir. İşte bu yüzden ülkemizde arkeoloji bilerek geri bırakılıyor.

İNTİKAM : Ben teşekkür ederim!..

HAKSIZLIK : Düşmanı denize zeybekler ve efeler döktü ama danstan bugün parsayı Tolga Han götürüyor.

ÖZELEŞTİRİ : Allah benim belamı vereyim.

İNTİHAR : Amin!..

KEKİK : Sığır esrarı.

NAZAR : Filmin çok güzel olduğunu söylerseniz, bir iki saat içinde cart diye bitmesine neden olabilirsiniz.

ŞANS: Voleybol oynamaya kalkan ilk Amerikalılar, istemeden de olsa Bovlingi icad ettiler.

BEYİN AMELİYATI : Zengin aptallar için herbir olanağın olması ne güzel.

TAKLİTLERİNDEN SAKINMANIZA GEREK YOK.

KemalKenan

ENİŞTE

Kayahan korkmadı; ben mi korkucam

Orda bir köy var uzakta.
O köy bizim köyümüzdür.
Gitmesek te kalmasak ta
O köy bizim köyümüzdür.
La la la la la....
Ne güzel söylemiş ulu Atatürk...

Bu hafta yengeniz o uzak köylerden birine Hakkarlı' ya gitmiş.
Çamaşırları asmak için bahçeye inmiştim, geri döndüm ki evde yok.Tuvalet aynasına rujuyla not yazmış.
Sevgilim ben Batman'a gidiyorum. Yemeğin altını kapat.
Türkiye' yi temiz tut yeşili koru.
Yahu nerden çıktı şimdi bu Batman.
Batman filmi vizyondan ineli yıllar oldu.
"Yaz ortasında bunca iş varken insan niye gidip batman filmi seyreder ki" diyordum birden baktım bu Batman başka Batman...
İstanbul' a Roma'dan bile uzak bir yer.
Neyse benim asıl bozulduğum gazetedeki boy boy resimler.
Bir sürü erkek ve bir tane kadın.
O kalabaktakilerin birinin karısı ile ben kalkıp yaban ellere gitsem beni zart diye vurmazlar mı söyleyin allahaşkına .(God)
Herkesin eşi eş te bizimki düşeş mi bilader?
Bu lafım sana sarı şekerim.
Kayahan bile dayanamadı boşadı karısını.
Vallahi şart olsun ben de seni boşarım.
"Al sana mor bana " paylaşırız bütün servetimizi otururuz.
Lütfen beni ihmal etme.
Evde yemek yapan, bulaşıkları yıkayan ve çocukların altını değiştiren bir kocan olduğunu asla ve asla unutma.
Kısaca
Sepet sepet yumurta,
Sakın beni unutma...
Ha unutuyordum . Yandaki yalıya taşınan sevimli Amerikalı komşumuzun bana garip sesler çıkartan bir kravat iğnesi verdiğini söylemiştim değil mi?
Ertesi gün de yengenize gene garip sesler çıkartan bir çakmak getirip hediye etti .
Yengeniz hediyeyi pek sevmedi nedense ama geçen gün baktım çakmak ortada duruyor, çakmağı gizlice yengenizin çantasına attım.
Belki seyahati sırasında kullanmıştır bile.
Hepinize sevgiler...

Kayahan korkmadı; ben mi korkucam

Orda bir köy var uzakta.
O köy bizim köyümüzdür.
Gitmesek te kalmasak ta
O köy bizim köyümüzdür.
La la la la la....
Ne güzel söylemiş ulu Atatürk...
Bu hafta yengeniz o uzak köylerden birine Hakkarlı' ya gitmiş.
Çamaşırları asmak için bahçeye inmiştim, geri döndüm ki evde yok.Tuvalet aynasına rujuyla not yazmış.
Sevgilim ben Batman'a gidiyorum. Yemeğin altını kapat.
Türkiye' yi temiz tut yeşili koru.
Yahu nerden çıktı şimdi bu Batman.
Batman filmi vizyondan ineli yıllar oldu.
"Yaz ortasında bunca iş varken insan niye gidip batman filmi seyreder ki" diyordum birden baktım bu Batman başka Batman...
İstanbul' a Roma'dan bile uzak bir yer.
Neyse benim asıl bozulduğum gazetedeki boy boy resimler.
Bir sürü erkek ve bir tane kadın.
O kalabaktakilerin birinin karısı ile ben kalkıp yaban ellere gitsem beni zart diye vurmazlar mı söyleyin allahaşkına .(God)
Herkesin eşi eş te bizimki düşeş mi bilader?
Bu lafım sana sarı şekerim.
Kayahan bile dayanamadı boşadı karısını.
Vallahi şart olsun ben de seni boşarım.
"Al sana mor bana " paylaşırız bütün servetimizi otururuz.
Lütfen beni ihmal etme.
Evde yemek yapan, bulaşıkları yıkayan ve çocukların altını değiştiren bir kocan olduğunu asla ve asla unutma.
Kısaca
Sepet sepet yumurta,
Sakın beni unutma...
Ha unutuyordum . Yandaki yalıya taşınan sevimli Amerikalı komşumuzun bana garip sesler çıkartan bir kravat iğnesi verdiğini söylemiştim değil mi?
Ertesi gün de yengenize gene garip sesler çıkartan bir çakmak getirip hediye etti .
Yengeniz hediyeyi pek sevmedi nedense ama geçen gün baktım çakmak ortada duruyor, çakmağı gizlice yengenizin çantasına attım.
Belki seyahati sırasında kullanmıştır bile.
Hepinize sevgiler...

Cİ SPREY :
isiyle bayılan
i geceden önce
z
tır.

A :
'te, açacağın
edilmediği
n kalma
e gazoz kalıntısı
rılsa haberlerde
ansu Çiller'den
. İşte bu yüzden
rkeoloji bilerek
yor.

İNTİKAM : Ben teşekkür ederim!..

HAKSIZLIK : Düşmanı denize zeybekler ve efeler döktü ama danstan bugün parsayı Tolga Han götürüyor.

ÖZELEŞTİRİ : Allah benim belamı vereyim.

İNTİHAR : Amin!..

KEKİK : Sığır esrarı.

NAZAR : Filmin çok güzel olduğunu söylerseniz, bir iki saat içinde cart diye bitmesine neden olabilirsiniz.

ŞANS: Voleybol oynamaya kalkan ilk Amerikalılar, istemeden de olsa Bovlingi icad ettiler.

BEYİN AMELİYATI : Zengin aptallar için herbir olanağın olması ne güzel.

ERİNDEN SAKINMANIZA GEREK YOK.

Kemal Kenan

İÇİNDE...

tuncer erdem

hayatı, ekili tarlalar gibi dümdüz bir şehirli

bir gün, yerinden oynatırsa bir şeyleri içinde

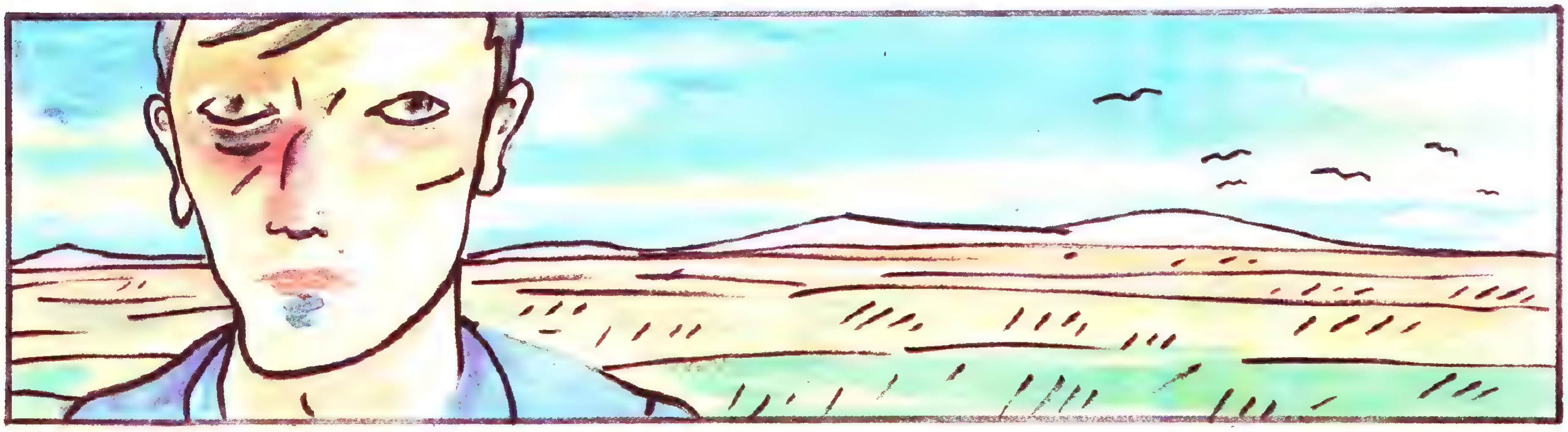

ya ekili tarlaları geçip ıssız bir ormana dalmalı

ya da ışıksız bir gecede denize girmeli, okyanus sahilinde...

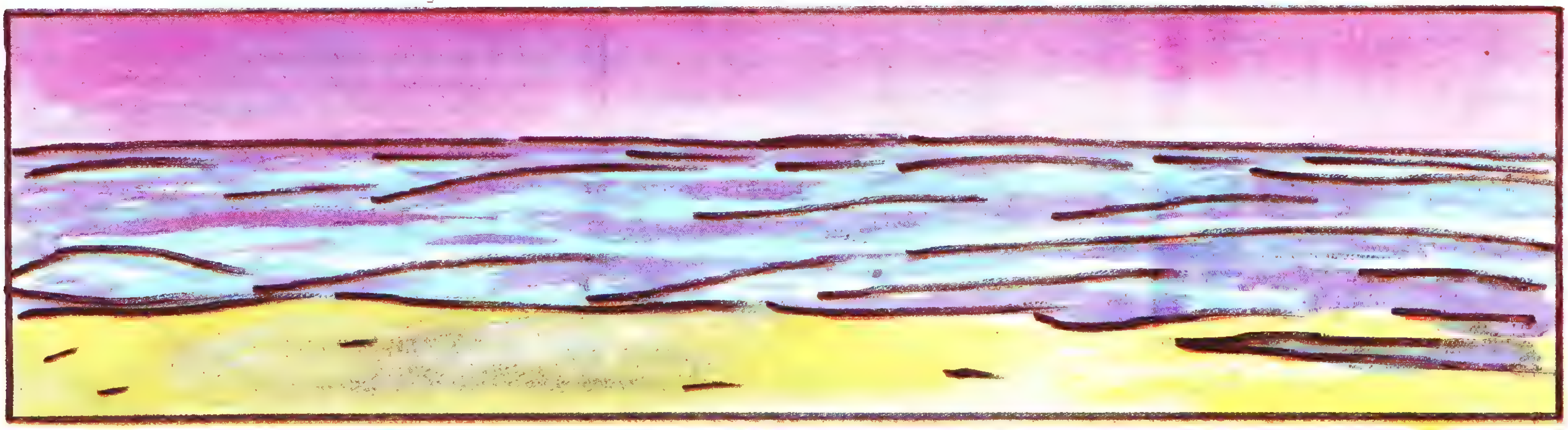

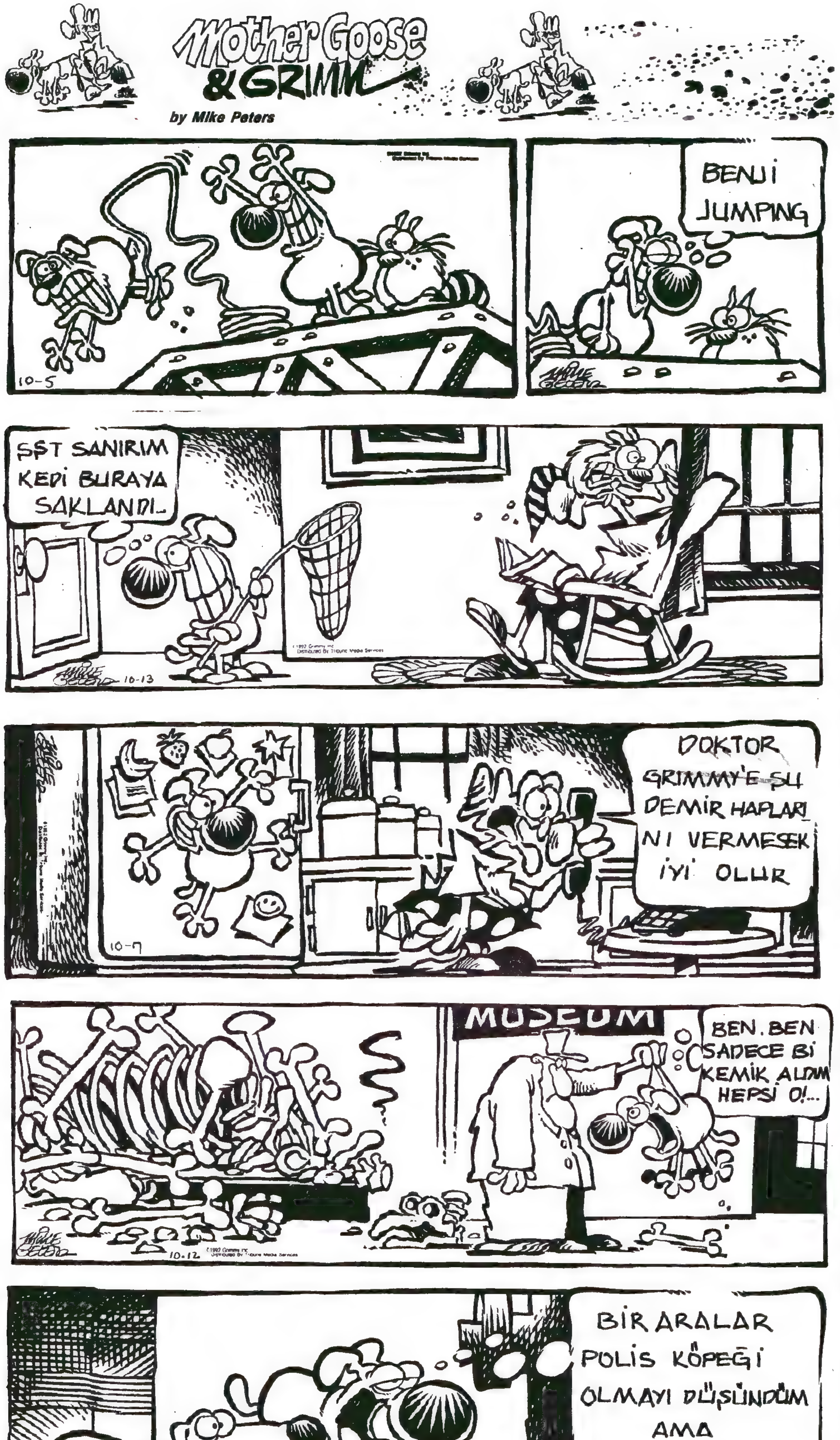

INSOMNIA

YANINA OTURABİLİR MİYİM?

Yine böyle bir yazdı galiba.
Değirmendere' de binbir sıkıntıyla, kararsızlıkla ve acabalarla, Nuray'a epey uzun ve dolu bir mektup yazmıştım. Nuray Tatlısu'daydı.
Şimdi yine öyle uzun ama acabalarıda içinde bulunan bu yaz mektupları akşamının hangi köşesindeysem, onca kaset ve plağın arasında inadına Pink Floyd'un Wish You Were Here albümünü dinlemekle, kendime ne yaptığımı sanıyorum. Shine on you grazy diamond.
Bir sayı öncesinden bugüne (yerine konuverdiğim) sevgili İskender,arabesk dinleyerek, rakı içerek ve intihar ederek mi geçiriyordur gecesini.
Ya da sevgili Cezmi, hangi bayram namazını,hangi kısa pantolonunu daha çok seviyordur.
Gani, kimbilir nerede hangi hayvanın gramerini çözmeye çalışıyordur.
Ya da Metin kimbilir hangi martının peşine takılmıştır. Hangi kadın erkeğini yumuşak bularak daha sertini ve daha kıskancını aramaya çıkmıştır.
Ben bu hafta bu köşede yazmaya başlarken ve gelecek haftalarda ne ' bok ' yiyeceğimi bilmezken, senden Nuray, senden bana benzemeyen bir vucut taşıdığın için nefret ediyorum. Bana benzeyen bir vucut taşısaydın ne olurdu onu da bilemiyorum.
Evet gelecek sayıdan itibaren, bu köşede, uykusuzluğu yüceleştirecek,günlük çalışma saatlerine karşı savaş açacak, bilmem hangi sahilin kıyısında öpüştükleri için dayak yiyen çiftleri anacak,hepbirlikte o dayak atanların evinin önüne gidip neden öpüşme saatlari yaşayamadığımızı, kadınların neden yumuşak erkekleri değilde sert olanlarını tercih ettiklerini, Cezmi' istediği kadar karşı çıksın, neden kemalist olduğunu, bunların uykusuzlukla ilgisinin ne olduğunu konuşaçağız.
Başlarken, sizlerden, üşenmeyip bu yazıyı okuyup uykusuzluğu seçenlerden ve seçecek olanlardan iki küçücük isteğim olacak.
Öncelikle küçücük bir izin.Yanına oturabilirmiyim ? Buna çok ihtiyaçım var.
İkincisi de, sevgililik bir yana sevgili gibi ama sevgili olmayan arkadaşları bulunmayanların bu konudaki iç geçirişlerinde neler gizli.
Hangi istekler hangi kıskançlıklara, hangi kıskançlıklar hangi isteklere eğilimli.
Kadınlar niye yumaşaklıktan bir süre sonra sıkılırlar. Ya da gerçekten sıkıldıkları yumuşaklık mıdır ? Uyumayı niye bu kadar çok severiz. Ya da sevdiğimiz gerçekten uykumudur. Bütün bunları, bendekileri ve sendekileri bana yazmanı istiyorum. Yanıma oturabilir ve benimle uykusuz kalabilirsin.
Haftaya görüşmek üzere,bol uykusuzluklar.

SUAT BİLGİ

İMTİYAZ SAHİB VE GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Kemal Kenan Ergen
YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ
Vedat Tülek
GRAFİK
Memed Erdener
KOORDİNASYON
Çiğdem Girgiç
Cüneyt Büyükdağ
Gülçin Özdemir
Tahsin Atasoy
KALİGRAFİ
Emine Uysal
ANKARA TEMSİLCİSİ
Alev Tümer
Tel 427 66 72
Faks 427 66 71
DELİLER
Hakan Karataş, Ender Özkahraman, Memed Erdener, Cezmi Ersöz, Gani Müjde, Kemal Kenan Ergen, Lamia Karaali, Selçuk Erdem, Metin Üstündağ, Gökhan Budak, Seven Canter, Derya Sayın, Can Barslan, Emine Uysal, Resul Ertaş, Tahsin Atasoy, Tuncer Erdem, Küçük İskender.
OFSET HAZIRLIK
Ağaçkakan Ltd.
BASILDIĞI YER
Ge-Pa Basım Sanayi ve Ticaret A. Ş.
Tel: (1) 268 08 36
İSTANBUL
DAĞITIM
Yaysat A. Ş.
YAZIŞMA ADRESİ
Klodfarer Caddesi
Dostlukyurdu sokak Hacıbey Apartmanı
10/5 34410
Çemberlitaş İstanbul
Tel: 516 82 84
Fax: 517 15 27

BALON YAYINCILIK
PRODÜKSİYON
REKLAM VE TİCARET A.Ş.

DERYA KUZULARI

DERYASAYIN

HAYATIN BEDAVA HAZLARI2

Çay içmek: ne ajayip bir sıvıdır, bu arip ateş suyu. **UGH!.** ve fakat en güzeli sahilde, denize karşı içileni olsa gerek.. salaş tahta masalarda ve pek tabii az rüzgarlı.. çay hep sıcak. laflayarak ve denize ve martılara bakınarak. garson rahatsız etmeyecek ama. hem çayın dostlukları da ayık. hem çay bizim ömrümüzün bitkisel kan suyu. ama kız belli bardakda olacak. ama kaynamış değil. ama kokusu da aklını alacak. çay marşı'mız niye yok. askerlikten daha mühim bu sıvı. ımmh, nefis.. "tazeler misiniz usta... benim ki demli **burgaz ada'ya gitmek**: kalpazankaya yolu'nda yürümek, ama önce sait faik baba'ya bir dirhem selam etmek. müze görevlisi ihtiyar hanım teyzey'le dertleşmek. damın hâlâ onarılmadığını öğrenip küplere binmek. Traktör ne arıyor ada da lan, işte buna da köpürmek. sonra belli etmeden sait baba'nın çalışma odasına geçmek sararmış fotoğraflara, eski zaman eşyalarına bakmak.

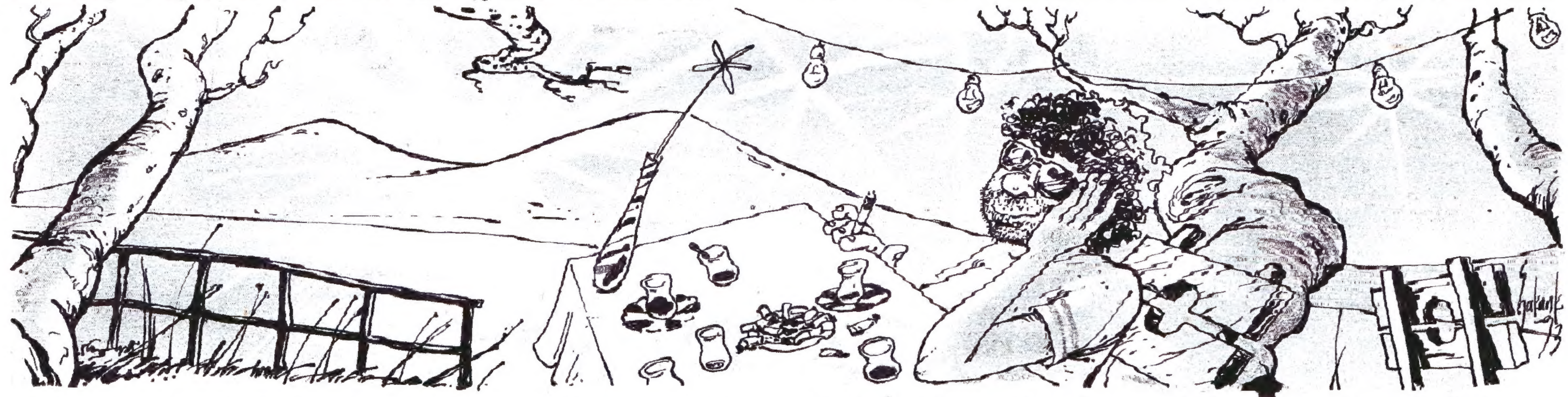

sonra bahçedeki o çok renkli kedileri sevmek. sonra her nasılsa "sait.. sait.. oğlum yemek hazır.. haydi in aşağıya.." nidasıyla irkilmek, şimdiki zamana dönmek. sonra yukarı, ormana çıkmak.. villa doluca'yı açmak. açamazsan mantarını, içeri kaçırmak. sonra ağızını şişenin ağzına değdire değdire ankara kazozu içer gibi şarabı fondiplemek. sonra sırtüstü yatıp son kalan yeşilliği, son kalan gökyüzünü ciğerlerine çekmek. sonra azmak. o anda, orda, orda, sevgilinle sevişmek... sonra gelen "histt!. hiştt!." seslerinin sait baba'nın öyküsündeki hişşt, hişt sanıp yanılmak. bekçiyi görence de dumura uğramak.. sonra hızla kalkıp bir çırpıda aşağıya denize fırlamak. ama hüviyeti bir kenara atarak. ıslanmasın diye. kodumun bekçisi hâlâ orada. efendim. yok bişey ben kendi kendime panel yapıyordum sayın kolluk görevlisi heh, hüh.. eşvaplarımız ıpıslak.. olsun.

beyoğlu'nda yürümek: evvela arka sokaklardan, beyoğlu'na hiç bakmadan tünel'e varacaksın. ordan yolun soluna geçip ağır ve itinayla yürükmeye başlayacaksın. adımlarına dikkat edeceksin, yere ağır basacaksın.. sanki beyoğlu canlıymış gibi de, sanki canı acırmış gibi yâni. kenarlardan geçen arkadaşlarına yakışıklı selamlar sarkıtacaksın. yeni binalara, eski binalara özenle bakacaksın. akabinde hay bin kunduz, bir fon müziği edineceksin. güsel kızlara bir de arkadan bakacaksın. onlar da sana bakınca utanacaksın. fransız konsolosluğu'na kadar yürüyüp, fransız konsolosluğu önündeki o banka oturacaksın. mümükünse haşlanmış mısır yiyeceksin. mümkünse ordan murathan mungan, metin celâl, adnan aratan, bahadır baruter, ahmet yılmaz, cemal şan.. mümkünse tüm mümkünler geçecek.. azcık laflayacaksın. birine saati sorup fil hastalıklı abonman biletçiyi, kâr gazeteciyi, ateşe işeyen deliyi ve tüm beyoğlu'nun fonda xen'lerine bakışlar sarkıtarak bir sinemanın en son matinesine gideceksin. film bitiminde caddeye egemen olana o alkol, o hırs yüklü negatif elektrikten çekinerek, önünde yerden gece elbiseli üvertir şarkıcılara ve dostlarına bakarak yine yollanacaksın. ta yarın akşama kadar.

yazı yazmak: hiç bir maddi karşılık düşünmeden tüm insanlara, yeryüzüne ve tüm evrene latin harfli işaretler fırlatmak.. beyninden, yüreğinden akan o garip billuru beyaz kağıda damıtmak. ama daktilo, bilgisayar gibi salak aletler kullanmadan. kurşun kalemle ya teksir kağıdına.. ya da beyaz dosya kağıdına. tıpkı okuldaki gibi. uçlarına da kıvırarak. ve ürkmeden, ve çekinmeden, ve çırıl çıplak.. sonra.. sonrası geliyor zaten. sen yeterki alabildiğince beyaz olarak o kağıda ak. ve harflerin, ve sözcüklerin bedelli askeri ol. yaz, yaz, yaz... sonra.. sonrası geliyor zaten sana. mektup olarak, telefon olarak, faks olarak, imza günlerinde öpücük olarak.. sen yeter ki yaz. hayatın naçizane bir kardeşi olarak, hayata naçiz oyalanmak, dayanma metinleri sunarak.. yazarken ne güzelsin.. okurken de güzellerdir değil mi.. güzeliz güzeliz.

ÇALINTI

A Y L I K   M Ü Z İ K   K Ü L T Ü R   D E R G İ S İ

Birbirimize göz kırpıp duruyorduk. Mac'leri, "deli" havaları, kahve makineleriyle bizim için tehlikeli bir "tahrik" unsuruydular. Onları asla yakma yoluna gitmedik. Önce oturduk konuştuk. Meğer birbirimize karşı bilinçaltımız ne yangınlara gebeymiş. Bize hemen bir oda verdiler. Kahvelerine ortak ettiler. Telefonfax ve Mac'i kullanımımıza sundular. Sonra oturup büyük yangınlardan konuştuk. Bundan sonra DELİ ile aynı mekandayız. Sizlere fincanlar dolusu kahve sunabileceğimiz bir yerimiz. Cevap veren bir telefonumuz ve Eylül için ortak projelerimiz var. 21 TEMMUZ'dan itibaren aşağıdaki adres ve telefonlardayız.

Adres: Klodfarer caddesi Dostlukyurdu sokak Hacıbey apartmanı 10/5 34410 Çemberlitaş İstanbul

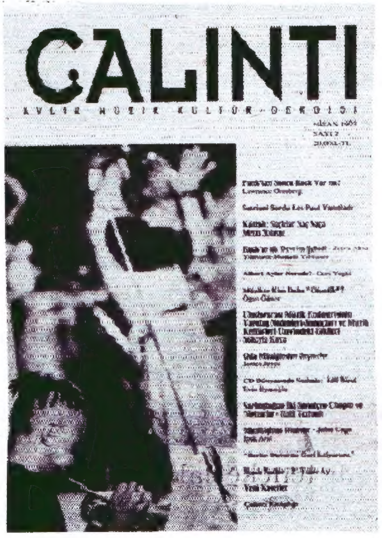

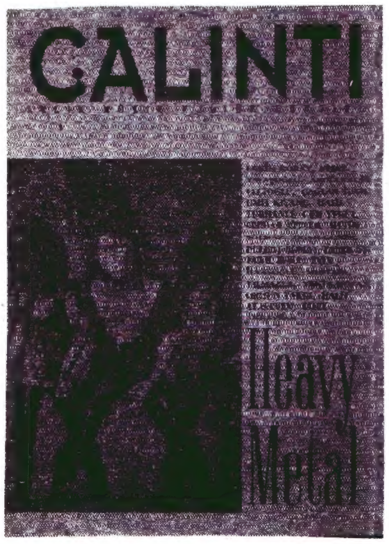

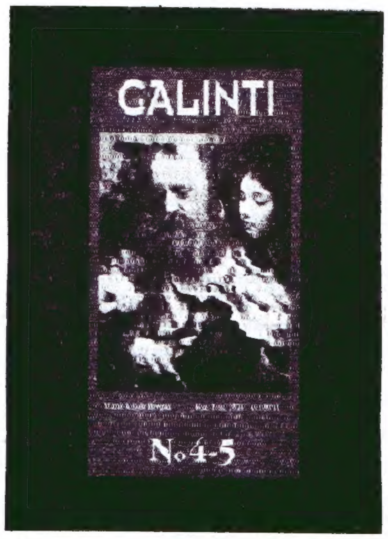

E S K İ   S A Y I L A R I M I Z I   Y E N İ   A D R E S İ M İ Z D E N   E D İ N E B İ L İ R S İ N İ Z .

KEŞKE EN ÇOK KENDİMİZE BENZESEYDİK

Ne tuhaf. Biraz önce selamlaşıp, birbirimize hal hatır sorduğumuz bir kişiyle bir süre sonra yine karşılaştığımızda içimize garip bir korku, dahası endişeli bir çekingenlik kaplıyor. O anda ne yapmamız gerektiğini düşünüyoruz. Onun selam vermesini mi bekleyecektiniz yeniden? Yoksa en iyisi hiç görmemezlikten gelmek miydi? Şöyle kaçamak, yarım bir gülüşle geçiştirmeli miydi? O da tedirginmidir şimdi? Yoksa "yine mi sen?" demeli hafif alaycı bir şekilde? Ya da sahte bir neşeyle "Bugün de hep karşılaşıyoruz, ne ilginç!" deyip, küçük, bir kahkaha mı atmalı? Dokuz iyi ayarlanmış bir gülümseme ya da. Veya bilgiç bilgiç "Dünya ne küçük mü?" demeli? O da "hiç sormayın, gerçekten öyle" der belki de, yine iyi ayarlanmış bir gülümsemeyle...
Belki de bunları düşünürken kısa bir süre önce selamlaşıp belki'de, hal hatır sorduğunuz kişinin yüzüne yeniden karşılaşmanın verdiği sıkıntı, gerginlikle ve acemilikle buz gibi bir ifadeyle bakmamız işten bile değil. O bakışın karşılığını almanız da kaçınılmazdır, merak etmeyin! Roller bozulmuştur. Vaatler geri alınmıştır.
Bütün bu rol karmaşaları, beceriksizlikleri yüzünden ne çok hırpalanıyoruz. Bu bir esaret aslında. Rol yapma esareti...
Rol yapmazsanız, yani öyle içinizden geldiği gibi susup, oturup, kalkıp yürüyüp, içinizden geldiğiniz gibi konuşunca size hemen "agressif", "defressif", "psikopat" tanımlarında birini yüklerler. Birilerini mimlemek hem zevkli, hem kolay iştir. Sizden vaatlerini, beklentilerini hemen çekerler. Etrafınızda bir boşluk oluştururlar. Sizle konuşurken başınızın iki santim üzerine bakarlar. Geçiştiriler, sizi. Duraklarına çağırmazlar. Hakkınızda bir takım saptamalar ve yorumlar yapıp varlığınızı kendilerince hafifletmeye çalışırlar. Boşaltmaya.
Bizse bu tek ve ayrık kalmanın zorlu, ama bir o kadar da doyumsuz hazlarla dolu serüvenini yaşamaktan hep en sonunda vazgeçeriz. kalabalıklar çeker bizi. Hep o durak altında sabırsızlık, kıskançlık, üstünlük, savunma ve yarışma duygularıyla bekleyen insanlara yanaşırız yine de...
Durakta bekleşen insanların, bekledikleri "şeyi" biz de merak eder ve onu kaçırmak istemeyiz. Kaçırmak istemediğimiz için de rol yaparız habire. İyi, uyumlu, düşünceli, saygılı,...
O beklenen şeyi kaçırmak istemediğimiz için kendimize doğru dürüst bir kimlik edinemeyiz. Yönümüzü belirleyemeyiz. Kalbimizden uzak dururuz.
Oysa durakta kimse dostunu, düşmanını tam olarak anlayamaz, bilemez. Bugün ya da siz, karşı olduğunuz biriyle, bir başkasına karşı ittifak kurmuş snutiler dost olduğunuz, ertesi gün düşmanınız olmuştur. Saat, saat. An, an duygular, bağlılıklar, heyecanlar değişir. Herkesle dost olan, birden herkese, düşman olmuştur bakarsınız. Herkesle düşman olan biri bir gece heyecanla gelip durakta bekleyenlere "Sizi çok seviyorum, siz güzel insanlarsınız" diye bağırıp oradakilere sarılmak istediğini söyler; gerçekten bunu hissettiğini sanarak!..
Kalabalıkların yaşadığı kentlerde sonsuz bir özgürlük ve hareket kabiliyeti olsa da herkes yine, ısrarla ve o kaçırmak istemediği "şey" yüzünden kendi durağına gider ve orada hergün ölür!..
Bir kız arkadaşım söylüyordu: "Evimdeyken, odamdayken içim insanlara sevgiyle doluyor. Kalbim yerine sığmaz oluyor. Sokaklara çıkıyorum, mekanlara gidiyorum (duraklara demek istiyor) Sevgim birden bitiyor, kalbim duruluyor. Bir şeyleri yitirmiş hissedip evime, odama dönüyorum" diyor "yeniden".
Ah: içimizden geçenleri karşımızdakine söyleyebilseydik.
Maskemizden değil, kendi, gerçek yüzümüzden sorumlu olsaydık.
Yalnızca kendimize benzeseydik ve çekip gitseydik istediğimiz zaman

C E Z M İ   E R S Ö Z

MANIC MEMEX'S MAVRAS

totun met

MEMED ERDENER

GRATEFUL DEAD
GRATEFUL DEAD
WHO ARE THE GRATEFUL DEAD AND WHY DO THEY KEEP FOLLOWING ME
ASHBURY
1500
HAIGHT
DELI
GRATEFUL DEAD
IN THE DARK
GOD
DUKE
©MEMEX'S CREATION •KAFK 1992 TURKEY